Børnenes Sag.

Det er desværre uden for al Tvivl at Børnenes Sag staar meget slet. Gang paa Gang bringer Bladene Meddelelse om, hvilke sørgelige Forhold mange fattige Børn lever under. Og Ansvaret for alle disse mishandlede Børn, vi fra Tid til anden læser om, falder absolut tilbage paa det Samfund, der roligt finder sig i Mishandlingerne.

Hvor let gaas der ikke altid hen over disse Mishandlinger. I Stedet for, at vi ved Afsløringer af Overgreb paa Børn kunde vente os en uimodstaaelig Protest og Harme, udviser Flertallet en sørgelig Ligegyldighed, undskyldende sig paa alle mulige og umulige Maader, som oftest med, at det er Finfølelse mod disse Børns Værger eller Frygten for at krænke Forældreretten, der har afholdt dem fra at gribe ind i Tide.

Forfatterinden Fru Helene Hørlyck skrev i en Artikkel i Extrabladet for nogen Tid siden: »Tag det fattige Barn ved Haanden, følg det hjem og undersøg dets Forhold.« Dette er en smuk og god Tanke, skønt det naturligvis ikke skal forstaas bogstaveligt, er det vor Kristenpligt, naar vi ser et lille forhutlet Barn, at hjælpe det til Rette, og aner vi det udsat for ondt, bør vi saa vidt muligt undersøge dets Forhold. — Der er ikke noget saa sørgeligt som at være Barn i et daarligt Hjem, og at gaa ligegyldig forbi saadan en lille Stakkel, hvem den tunge Lod blev til Del, er moralsk set en Forbrydelse. Maaske vil en og anden holde sig tilbage af Angst for at krænke vedkommende Forældres Finfølelse, men en saadan Hensynsfuldhed er næppe paa sin Plads. Mennesker, som kan være onde mod smaa Børn, er næppe saa sensible. Tænk blot paa de Forældre i København, som vi har læst om, der kun kom hjem til deres 6 Børn for at sove en Rus ud, eller tænk paa den Far i Rudkøbing, der lod sin lille Dreng med Kolbrand i begge Ben omkomme af Mangel paa Føde og Pleje.

Nej, er man først grebet af Børns Elendighed, falder disse Betænkeligheder bort. Da tænker man kun paa det lille Barn, hvis Sjæl og Legeme er i onde Menneskers Vold, prisgivne Lidelser, der ikke kan beskrives.

Netop fordi Børn er saa smaa og svage, burde Mishandlinger af dem medføre Lovens strengeste Straf. I Stedet for synes det, som om der ses med mindre Strenghed paa Forbrydelsen, naar det er Børn, det gælder. Det er vel heller ikke uden Grund, at medens Mord og Mishandlinger af Voxne er en hel Undtagelse, er Børn udsatte herfor i en uhyggelig Grad.

Alt for længe har Børns Sikkerhed beroet paa Tilfældigheder. Kunde Kvinderne, naar deres Tid kommer, faa paa deres Program et Lovforslag gaaende ud paa Kontrol og Beskyttelse af forældreløse og ulykkeligt stillede Børn, da vilde disse Børns Skæbne blive bedre og en Skamplet fjernet fra Samfundet.

Anna Nyboe Jørgensen.

Ovenstaaende Artikel, som er skrevet før den uhyggelige Odenseaffære, men paa Grund af Pladsmangel desværre ikke før har kunnet optages her i Bladet, indeholder en Opfordring til Kvinderne om at tage et Arbejde op for at hindre de gruopvækkende Mishandlinger af Børn, som især i den sidste Tid har opskræmmet Sindene. Heldigvis kan vi paa denne Opfordring svare, at Sagen allerede er taget op indenfor Dansk Kvindesamfund, idet Fællesstyrelsen ifjor nedsatte et Udvalg, Børneforsorgsudvalget, som hovedsagelig beskæftiger sig med at søge Udveje for en fremtidig betryggende Løsning af den Samfundet paahvilende Kontrol med ulykkelig stillede Børn, en Kontrol, som Udvalget ønsker skal hvile paa et pædagogisk, ikke som nu paa et juridisk Grundlag. Udvalgets Virksomhed har forøvrigt allerede afsat Frugt i den ifjor af Rigsdagen vedtagne Lov om, at alle Adoptionsbureauer skal være autoriserede af Staten, hvilken Lovs Fremkomst hovedsagelig skyldtes et Andragende fra Dansk Kvindesamfund.

En saa naturstridig og oprørende Misgerning som den, der nu har fundet Sted i Odense og sætter alle andre lignende Misgerninger i Skygge, vil for Dansk Kvindesamfunds Børneforsorgsudvalg blive en Spore til et fortsat energisk Arbejde for en ny Ordning til Afløsning af den, vi har i Øjeblikket, og som ved denne Lejlighed paany har afsløret sin Mangelfuldhed.

Vi skal senere komme tilbage til denne Sag, idet vi har Løfte om en Artikel, som med Odenseaffæren som Udgangspunkt, vil forsøge at trænge dybere tilbunds i det Spørgsmaal, der i disse Dage anklagende lyder fra Mund til Mund Landet over: »Hvorfor skete dette, o~ hvor længe skal det vedblive at ske saaledes.«

D. K.s „Hjælpekasse" af 1914.

—o—

Vi har med Tak modtaget:

Thisted (2. Bidrag)	Kr. 21,25
Marvede-Hyllinge	- 23,
Nykøbing S.	- 16,
Holstebro	- 22,75
Balslev-Ejby	- 23,75
E. H.	- 4,
Baaring	- 8,25
	Kr. 119,00
Tidligere indk.	- 495,95
Ialt	*Kr. 614,95*

D. 5.—3.—1915.

G. Lemche,
Form. i »Hjælpekassen«.
Th. Daugaard,
Kasserer i »Hjælpekassen«.